

ВИЗНАЧЕННЯ ТЕНДЕНЦІЙ ДО ІНТЕГРАЦІЇ З ЄС В СФЕРІ ВКГ

Д. А. НОВІКОВ, канд. екон. наук, ст. викладач кафедри економіки
*Харківського національного університету міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Сучасний стан сфери водопостачання та водовідведення України продовжує залишатися критичним і вимагає негайної розробки та впровадження системи різнопланових заходів. Це, в першу чергу, обумовлено наступними факторами:

- прогресуючої тенденцією до погіршення рівня наданих споживачам послуг водопостачання та водовідведення;
- підвищенням аварійності в системах водопроводу і каналізації;
- важким фінансово-економічним станом підприємств сфери водопостачання та водовідведення.

При розробці системи заходів найважливішим завданням є визначення основних критеріїв, а саме, спрямованість, мета, принципи та шляхи реалізації.

Мета, яку ставлять перед собою підприємства сфери водопостачання та водовідведення, полягає в задоволенні потреб усіх споживачів в отриманні доступних послуг з водопостачання та водовідведення, які надаються на належному рівні і за своїм рівнем якості поступово наближаються до стандартів ЄС.

Прагнення нашої країни до інтеграції з ЄС потребує не тільки сталого зростання економіки та підвищення добробуту народу, а й досягнення відповідності до європейських стандартів. Досягнення стандартів водопостачання, як складової загального життєзабезпечення населення, стає однією з проблем інтеграційного характеру України.

Найважливішим принципом поступального розвитку галузі є розробка комплексу конкретних заходів, що забезпечують стабільне функціонування і розвиток водопровідно-каналізаційного господарства на певному етапі.[18]

На основі проведеного аналізу можна визначити наступні основні напрямки розвитку водопровідно-каналізаційного господарства:

- економія водних ресурсів;
- підвищення надійності роботи систем;
- скорочення невиробничих втрат води;
- підвищення ефективності використання енергетичних і матеріальних ресурсів;
- оптимізації використання оборотного водопостачання;
- поліпшення якості очищення питної води та стоків;
- науково-технічне і проектно-конструкторське забезпечення;
- удосконалення системи управління;
- забезпечення беззбиткового функціонування підприємств сфери водопостачання та водовідведення;
- запровадження прозорі, економічно обґрунтованої системи ціноутворення на послуги водопроводу і каналізації. [5]

ВКГ можна віднести до одного з найбільших в комунальній галузі, його робота спрямована на виконання однієї з найважливіших соціальних функцій – забезпечення споживачів послугами водопостачання та водовідведення в достатній кількості з відповідною якістю.

Література:

1. Агаджанов Г. К. Економіка водопровідно-каналізаційних підприємств: навч. посіб. Харк. нац. акад. міськ. госп-ва. 2-е вид., перероб. та доп. Харків : ХНАМГ, 2010. 392 с.
2. Петросов В. А. Устойчивость водоснабжения. – Харків : Фактор, 2007. 360 с.
3. Реформування житлово-комунального господарства: теорія, практика, перспективи : монографія / О. М. Тищенко, М. О. Кизим, Т. П. Юр'єва, Т. Ю. Юр'єва, І. В. Покуца; НАН України. Н.-д. центр індустр. пробл. розв. Харків : ІНЖЭК, 2008. С. 328–339.

TRANSACTION SECTOR MONITORING AS AN INDICATOR OF INSTITUTIONAL PERFORMANCE

SERGEI DVORKIN, lecturer

DAA Deutsche Angestellten-Akademie, Munich, Germany

Development of institutional economics as an alternative way of economical thinking also promotes an alternative approach to treating the nature of economic crises. We consider any economic crisis as a mostly institutional problem. Sources, reasons of crises can be different, but an institutional failure, disadvantages of institutional design, un effectiveness of institutions as “tubes”, “nets” of transactions should be the main point of crisis studies.

Transaction costs play the leading role under evaluating performance of institutions. These are the costs of institutions’ functioning dealt with the nature of economics as is, therefore they are an analogue of friction in mechanics. Institutions are the game rules in economy (D. North [1]). The latter means that above mentioned transaction costs (further – costs) can be presented as the price of providing these rules of the game.

Since crises in our opinion are mostly caused by institutional problems and these problems have a strong connection with absolute and relative levels of transaction costs, a question should be answered, if and how these costs can be measured. The first attempt to measure these costs was an attempt of J. Wallis und D. North of measuring of so called transaction sector to evaluate the costs on the macrolevel [2]. This sector consists of branches providing market transactions fully or partially.

The level of the total transaction costs was measured on the base of salaries of employees involved into transactional branches performance. The biggest disadvantage of this method is the absence of micro factors (above all – organizational) under above mentioned evaluation.

In our opinion, if the costs on macro level are evaluated it should be realized that economic development leads to increasing total transaction costs. Economic performance of existing institutions could be measured and attained by means of